

Sygn. akt III Nsm 601/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bełchatowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Tomasz Marczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Kałuzińska
po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 roku w Bełchatowie

na rozprawie

sprawy z wniosku Ł. Ż.

z udziałem J. P.

o wykonanie orzeczenia w sprawie kontaktów z dzieckiem

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zasądzić od wnioskodawcy Ł. Ż. na rzecz uczestniczki J. P. kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III Nsm 601/17

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 13.12.2017 r. Ł. Ż. domagał się zagrożenia uczestniczce J. P. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy kwoty 700 zł za każde naruszenie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu w przedmiocie jego kontaktów z małoletnią A. Ż..

Na rozprawie w dniu 26.02.2018 r. Ł. Ż. popierał wniosek. Pełnomocnik uczestniczki domagał się oddalenia wniosku oraz zasądzenia kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 17.11.2016 r. wydanego w sprawie III Nsm 209/16 zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 06.02.2017 r. wydanego w sprawie (...) ustalono kontakty Ł. Ż. z małoletnią A. Ż. w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca oraz następującą po niej niedzielę w godzinach od 14.00 do 18.00, a także 26 grudnia każdego roku od godziny 12.00 do godziny 18.00 oraz w Poniedziałek Wielkanocny od godziny 12.00 do godziny 18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniej, zobowiązując Ł. Ż. do odbierania małoletniej na spotkania i odprowadzania jej po zakończonym spotkaniu do miejsca zamieszkania, a także do informowania J. P. w drodze sms-owej o tym, czy spotkanie się odbędzie, najpóźniej dwie doby przed zaplanowanym spotkaniem.

/ niesporne/

Wnioskodawca Ł. Ż. ma (...) lata. Uczestniczka J. P. ma (...) lata. Małoletnia A. ma (...) lata. Dziecko uczęszcza do przedszkola.

W 2017 r. nie odbyło się osiem spotkań małoletniej z ojcem, ponieważ wnioskodawca na nie nie przyjechał. W styczniu 2017 r. Ł. Ż. nie przyjechał do córki w żaden weekend. W dniu (...) uczestniczka otrzymała od wnioskodawcy sms, że na spotkaniu będzie. Następnego dnia przysłał wiadomość, że jednak go nie będzie, bo jest chory. Przed spotkaniem (...) Ł. Ż. wysłał sms (...), że będzie. Natomiast w dniu (...) napisał, że może go nie będzie. W dniu (...) po godzinie 16-tej J. P. wysłała do uczestnika wiadomość z zapytaniem, czy będzie obecny na spotkaniu z dzieckiem. Odpowiedzi nie otrzymała.

W kwietniu 2017 r. nie odbyły się trzy widzenia (...) kwietnia. Natomiast na spotkanie (...) uczestnik spóźnił się około 40 minut.

W maju spotkanie miało odbyć się (...). W dniu (...) Ł. Ż. napisał do uczestniczki sms, że na spotkaniu będzie. Jednak nie przyjechał. W czerwcu (...) wnioskodawca nie był na wizycie u dziecka mimo tego, że informował, że będzie.

W dniach (...) lipca miało odbyć się kolejne spotkanie. Dnia (...) wnioskodawca przysłał sms, potwierdzający, że na spotkanie przyjedzie. Następnego dnia przysłał wiadomość, w której prosił o przełożenie spotkania na godzinę 11.00. Uczestniczka zgodziła się. W dniu (...) Ł. Ż. przysłał sms, że jednak na spotkaniu go nie będzie.

Przed spotkaniem (...) czerwca, w dniu (...) czerwca wnioskodawca potwierdzał swoją wizytę u córki. Natomiast (...) czerwca poinformował, że jednak go nie będzie bo wyjechał na własne wakacje do (...).

W weekend (...) września Ł. Ż. do dziecka nie przyjechał i nie poinformował o tym, że go nie będzie.

W dniu (...) grudnia J. P. była obecna z małoletnią w domu. Specjalnie przyjechała z córką od rodziny żeby wnioskodawca mógł się spotkać z dzieckiem. Ł. Ż. na spotkanie nie przyjechał.

/ dowód: zeznania J. P. nagranie z dnia 26.02.2018 r. 00:57:44-01:06:39; wydruki wiadomości sms k. 18-21 /

W (...) lutego małoletnia A. zachorowała. Lekarz zdiagnozował u niej (...). Po wizycie u lekarza J. P. poinformowała wnioskodawcę, o chorobie dziecka. Spotkanie w dniu (...) lutego odbyło się w miejscu zamieszkania małoletniej po tym jak uczestniczka okazała wnioskodawcy zaświadczenie od lekarza, że dziecko powinno pozostać w domu. Tego dnia Ł. Ż. spędził z córką 4 godziny. Następnego dnia przyjechał na 1,5 godziny.

W dniu (...) J. P. była z córką u lekarza. Dziecko miało gorączkę około 39 stopni. Lekarz przepisał małoletniej antybiotyk i zalecił żeby dziecko pozostało w domu. Małoletnia antybiotyk zażywała przez tydzień. W dniu (...) marca uczestniczka wysłała do wnioskodawcy sms, w którym informowała, że dziecko ma anginę, gorączkuje i zażywa antybiotyk. Wnioskodawca przyjechał do córki (...) marca na godzinę 14.00. J. P. proponowała, by ojciec został z dzieckiem w domu. Ł. Ż. nie zdecydował się, by spędzić czas z chorą córką. Następnego dnia dziecka nie odwiedził.

W sierpniu 2017 r. uczestniczka wyjechała z małoletnią (...) Przebywała tam od (...) sierpnia do (...) września. W dniu (...) sierpnia uczestniczka wysłała do wnioskodawcy sms, w którym proponowała przełożenie jego spotkania z córką na (...) sierpnia. Ten termin nie odpowiadał wnioskodawcy. Wówczas zaproponowała termin (...) września. Ten weekend też nie odpowiadał Ł. Ż..

/ dowód: zeznania J. P. nagranie z dnia 26.02.2018 r. 00:27:00-00:52:40; częściowo zeznania Ł. Ż. nagranie z dnia 26.02.2018 r. 00:56:13, 00:41:00; historia choroby k. 27-30; wydruk wiadomości sms k. 22-23/

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd w całości dał wiarę zeznaniom uczestniczki J. P.. Zeznania te w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były spójne i logiczne. Zostały potwierdzone ponadto dowodami z dokumentów.

Natomiast zeznania Ł. Ż. w zakresie w jakim zarzuca on uczestniczce utrudnianie kontaktów z córką uznano za niewiarygodne. Przede wszystkim są one sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami J. P.. Co więcej w toku rozprawy wnioskodawca konfrontowany z zeznaniami uczestniczki oraz dowodami z dokumentów sam ze swoich zeznań się wycofywał np. co do przebiegu jego kontaktów córką w lutym i marcu 2017 r.

Sąd zważył, co następuje :

Wniosek nie jest zasadny.

Stosownie do art. 598¹⁵ § 1 kpc jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku.

Na wstępie podnieść należy, iż poza zakresem kognicji sądu w przedmiotowej sprawie jest badanie zasadności i treści obowiązku objętego orzeczeniem. Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest fakt realizowania bądź uchylania się zobowiązanego od ciążącego na nim obowiązku. W przypadku niewykonywania obowiązków wynikających z orzeczenia w przedmiocie kontaktów z dzieckiem Sąd rozstrzyga czy istniejące przeszkody leżą po stronie osoby pod której pieczę dziecko pozostaje, czy też są od niej niezależne.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż wnioskodawca uprawniony jest do kontaktów z córką w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca oraz następującą po niej niedzielę w godzinach od 14.00 do 18.00, a także 26 grudnia każdego roku od godziny 12.00 do godziny 18.00 oraz w Poniedziałek Wielkanocny od godziny 12.00 do godziny 18.00 poza miejscem zamieszkania małoletniej.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wynika, że J. P. będąc w pełni świadomą skutków prawnych zapadłego orzeczenia i powstałego dla niej obowiązku umożliwienia ojcu spotkania z dzieckiem dokłada należytej staranności, by ciążący na niej obowiązek właściwie zrealizować. W tym miejscu podnieść trzeba, że spotkania ojca z córką nieprawidłowo odbywają się od stycznia 2017 r., ponieważ Ł. Ż. wbrew swoim deklaracjom o przybyciu na wizytę do córki ostatecznie na spotkania nie przyjeżdżał, nie podając żadnych konkretnych i wiarygodnych powodów. Z tego względu do skutku nie doszło 8 spotkań.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż zdarza się, że to uczestniczka dopytuje, czy ojciec na spotkanie z córką przyjedzie. Co więcej gdy małoletnia jest chora, J. P. informuje o tym wnioskodawcę. Kiedy z powodu choroby dziecko musi pozostać w domu uczestniczka proponuje wnioskodawcy, by spędził czas z dzieckiem w miejscu zamieszkania małoletniej. Taka sytuacja miała miejsce w lutym i marcu 2017 r. Okoliczność ta została jednoznacznie potwierdzona dowodami z dokumentów m in. historią choroby. W związku z tym kwestionowanie przez wnioskodawcę przedstawianych mu przez matkę dziecka informacji, dotyczących stanu zdrowia małoletniej, było bezpodstawne.

Co prawda spotkanie Ł. Ż. z córką przypadające na weekend (...)sierpnia nie odbyło się, ponieważ uczestniczka razem z dzieckiem wyjechała(...). Jednak zdarzenie takie miało charakter incydentalny i związane było z faktem, iż uczestniczka w okresie (...) przebywała na urlopie wypoczynkowym i w tym czasie mogła razem z dzieckiem wyjechać. Ponadto J. P. o wyjeździe informowała wnioskodawcę i proponowała odbycie przez niego spotkania z małoletnią w innym terminie.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić trzeba, że w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności, które uzasadniałyby zagrożenie J. P. nakazaniem zapłaty na rzecz Ł. Ż. oznaczonej sumy pieniężnej za naruszenie ciążącego na nim obowiązku.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 520§3 kpc.